

ban) a részvénytársaságok és szövetkezetek egyesülésének illetékmentességére vonatkozó rendelkezések hatályát meghosszabbította az 1932. december 31-ig elhatározott egyesületekre.

Alkalmazotti nyugtáilleték. A m. kir. pénzügyminiszterium a 7.160/1931. P. M. számú rendelettel (megjelent a Budapesti Közlöny 1931. december 11-én megjelent 282. számában) a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok stb. szolgálatában álló hivatalnokok stb. 1931. évi járandóságai után 1932. január 31-ig lerovandó $\frac{1}{2}\%$ -os nyugtáilleték lerovási módjára vonatkozó eddigi szabályokat érvényében fenntartotta.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT.

A látszólagos nyereség adómentességének előfeltétele a társulati adó szempontjából az, hogy adóköteles az 1927. évi 400. P. M. számú T. H. Ö. 43. §. 2. bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfeleljen. (Közigazgatási Bíróság 3.213/1930. P. sz.) Panaszos vállalat azt kifogásolja, hogy az ügy az 1926. évi, valamint az 1927. évi társulati adó megállapításánál a kimutatott látszólagos nyereség érvényesítését megtagadták azért, mert az előírt kimutatást a vállalat hiányosan adta be.

A látszólagos nyereség figyelembevételére vonatkozó igényét tartozott a vállalat az 1926. évi 700. P. M. számú pénzügyminiszteri rendelet 2. §-ának 4. bekezdése szerint a megnyitó mérleget követő első bevallásának benyújtásától számított 60 napon belül bejelenteni. Ezen bejelentés kötelezettségének panaszos vállalat egy napi késedelemmel tett cleget. Ezt a mulasztását a magyar királyi pénzügyminiszterium a 27.836/1927. számú rendelettel igazolta, tehát a bejelentést kellő időben beadottnak kell tekinteni.

Az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 1927. évi 40.000. számú kiséző rendeletének 4. pontja alapján köteles volt panaszos vállalat 1927. évi augusztus hó végéig a H. Ö. 43. §-ának (2.) bekezdéséhez fűzött utasítás (15.) bekezdésében foglaltaknak megfelelően készített új jegyzéket legkésőbb 1927. évi augusztus hó végéig beterjeszteni. Ezt a jegyzéket panaszos vállalat 1927. augusztus 30-án — tehát az előírt határidőn belül — beterjesztette és abban a vagyontárgyait négy csoportban sorolta fel, ú. m. 1. ingatlanok, gépek és felszerelések, 2. anyag- és árukészlet, 3. értékpapírok és 4. adósok. A vagyontárgyak ezen négy csoportját illetőleg beterjesztett bejelentés azonban csak az értékpapírokra nézve felel meg a H. Ö. 43. §-ának (2.) bekezdéséhez fűzött utasítás (15.) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, — a vagyontárgyak többi három csoportjára nézve a bejelentés is elismeri a hiányokat és azoknak pótlására hat havi halasztást kér. A pénzügyminiszterium a 180.377/1927. számú rendelettel a bejelentésben megjelölt adatok benyújtására 1927. évi december 15-ig

halasztást adott, amely határidőig a vállalat a hiányokat nem pótolta, hanem újabb halasztást kért. Ezt a kérelmét a pénzügyminiszterium a 157.464/1927. sz. rendelettel elutasította. Erről az elutasításról panaszos vállalatot a székesfővárosi magyar királyi pénzügyigazgatóság az 1928. évi január hó 14-én kézbesített 11.692/1928. sz. végzéssel értesítette, amelyre a vállalat nem válaszolt, illetőleg a bejelentés hiányait nem pótolta.

Az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 43. §-ának (2.) bekezdése szerint a látszólagos nyereség érvényesítésének végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a pénzügyminiszter rendelettel állapítja meg. Ezen törvényes rendelkezésben foglalt felhatalmazáson alapszik tehát az 1927. évi 40.000. számú pénzügyminiszteri rendelet 4. pontjában foglalt bejelentési kötelezettség előírása, valamint a felhívott H. Ö. 43. §-ának (2.) bekezdéséhez fűzött utasítás (15.) bekezdésében foglalt rendelkezések. Nyilvánvaló tehát, hogy ezen rendelkezéseknek elmulasztását olyképp kell tekinteni, mintha a vállalat a látszólagos nyereséget figyelembe venni nem kívánná, mert erre csak abban az esetben tarthat jogosan igényt, ha a törvényes felhatalmazás alapján kiadott rendelkezéseiben foglaltaknak eleget tesz.

Az 1927. évi 40.000. számú rendelet 4. pontjában előírt jegyzéket csak akkor lehet figyelembe venni, ha kitűzött határidőn belül adatott be és a kellő időben benyújtott jegyzéket csakis azon vagyontárgyakra nézve szabad figyelembe venni, amelyekre vonatkozólag az a 43. §. (2.) bekezdéséhez fűzött utasítás (15.) bekezdésében foglaltaknak megfelel.

A fentebb ismertetett tényállás szerint panaszos vállalat kellő időben beterveztett jegyzéke csak az értékpapirokra nézve foglalja magában mindazokat az adatokat, amelyeket a T. H. Ö. felhívott rendelkezése előír. Ezért panaszos vállalat az értékpapírok után a látszólagos nyereség figyelembevételét jogosan igényelheti majd azokban az években, amelyekben az értékpapírok értékesítésekor látszólagos nyereség mutatkozni fog. A bejelentésben felsorolt többi vagyontárgyakra nézve azonban panaszos a 43. §. (2.) bekezdésében meghatározott kedvezményre nem tarthat igényt, mert az utasítás (15.) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek nem tett eleget. Miután úgy az 1926., valamint az 1927. évi társulati adó mérvét illetőleg az értékpapiroknál elért látszólagos nyereség figyelembevételét panaszos nem igényli, — ezen adók mérve ellen irányuló panasznak a bíróság nem adhatott helyet.

Jogerős határozattal megadott ideiglenes házadó mentességet újabb határozattal hatályon kívül helyezni nem lehet. (Közigazgatási Bíróság 15.295/1929. P. sz.) Bár a kir. pénzügyigazgatóság 62.493/925. sz. végzése nincs az iratok közt, mert az a kir. pénzügyigazgatóság 32.087/926. sz. alatti jelentése szerint fel nem található,

mégis a kir. pénzügyigazgatóság 16.438/1926. sz. alatti végzése indokolásában, valamint a kir. pénzügyigazgatóságnak a m. kir. Pénz-